सेतुं महेन्द्रं मलयं सविन्ध्यं समाल्यवन्तं गिरिमृष्य २२ सर्गः
मूकं। सदण्डकारण्यवतोच्च पम्पां रामः प्रियायाः
कथयन् जगाम ॥.२५॥

सेतुमित्यादि। एष सेतुस्त्वदर्थे मया कारितः एते च महेन्द्रा ज॰म॰
दयः इत्यादि प्रियायाः सीतायाः कथयन् जगाम अयोध्या
भिमुखं गतवान्॥ २५॥

सेतुमित्यादि। रामः प्रियायानिकटे तानि कथयन् जगाम भ॰
॥२५॥

एते ते मुनिजनमण्डितादिगन्ताः शैलोऽयं ललित
वनः सचित्रकूटः। गङ्गेयं सुतनु विशालतीररम्या मै
थिल्यारघुतनयोदिशन्ननन्द ॥ २६।

एतेइत्यादि। शोभनातनुः शरीरं यस्याः सा त्वं हे सुतनु ज॰म॰
क्वचिदुकारान्तमपिस्त्रियः प्रोक्तमिति वचनात् नदीसंज्ञक
त्वात् सम्बुद्धिह्रस्वत्वं क्वचिमितनिसर्ज्जिमज्जिभ्यइत्यौणादिक
त्वनुशब्दः एते दिगन्ताः मुनिजनैस्तन्निवासिभिर्मण्डिताः भूषिताः
अयं स चित्रकूटः यत्र भरतेनागम्य दृष्टोऽस्मि ललितवनोऽस्मद्वे
गवशात् इयञ्च गङ्गा विशालतीर्थतया रम्या एवं मैथिल्या
दिशन् कथयन् ननन्द मुदितः॥ २६॥